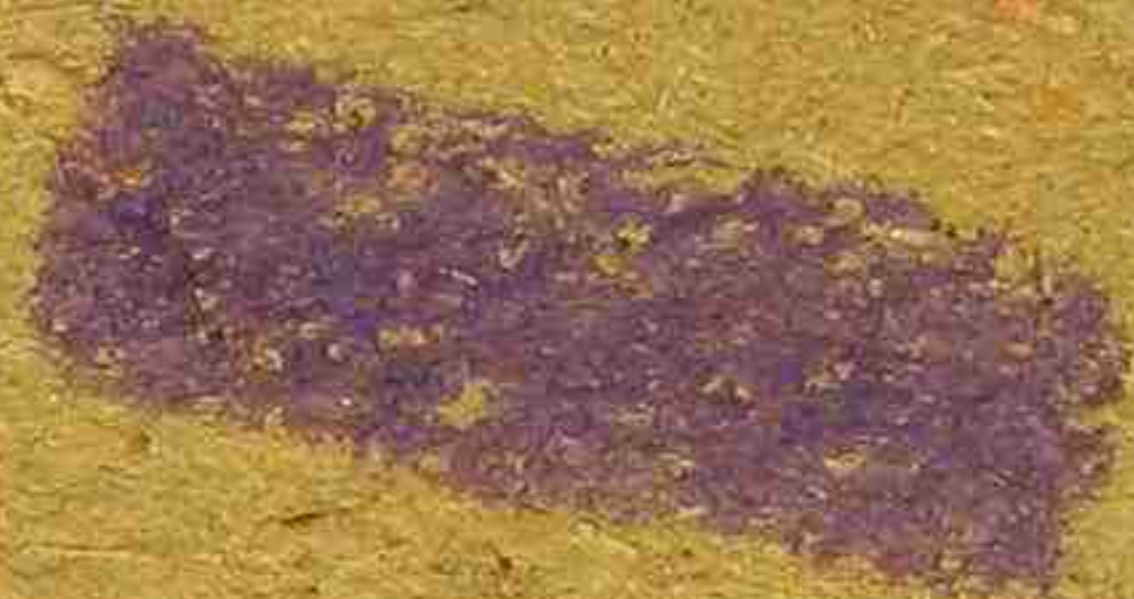
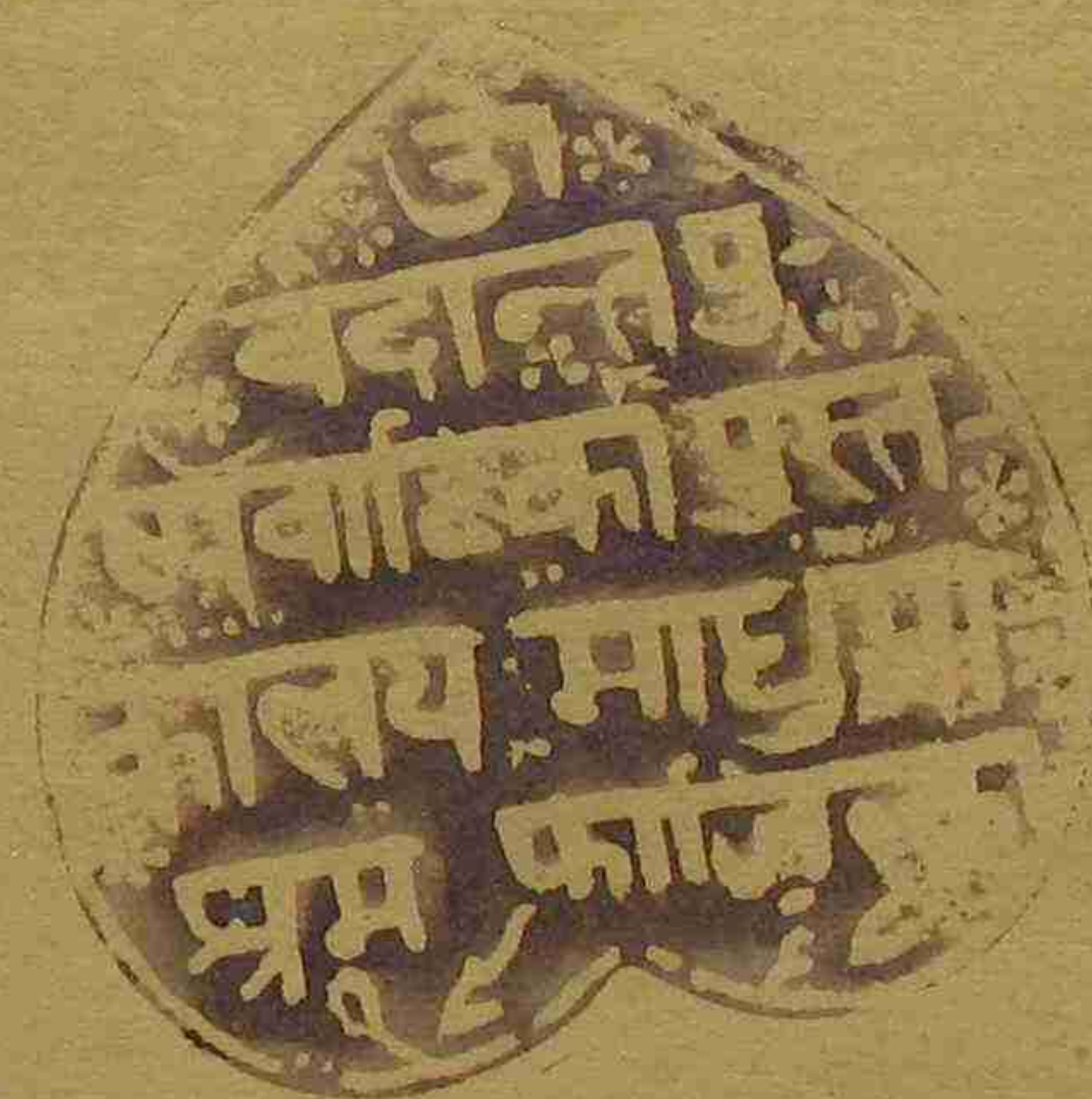

52 66-4-65

੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜਾਪਾ ॥
 ਸ੍ਰੀਮਾਦਿਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛਪੇਛੰਦਾ
 ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਕ੍ਰਚਿਹਨਾਮਰੁਬਰਨਜਾਤਿ
 ਮਰੁਪਾਤਿਨਹਿਨਜਿਹਾਰੂਪਰੰਗਾਮਰੁਰੇਖ
 ਭੇਖਕੋਉਕਹਿਨਸਕਤਿਕਿਹਾਮਚਲਮ
 ਰਾਤਿਮਨੁਉਪ੍ਰਕਾਸਮਮਿਤੋਜਿਕਹਿਜੈ॥

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਇੰਦ੍ਰਾ ਟਿਸਾ ਹਸਾ ਹਾ ਟਿਗਾ ਟਿਜੋ
ਤਿਰੁਵਟੁ ਮਹੀ ਪਸੁਰਨ ਰਾਮ ਸੁਰਨੇ ਤਨੇ ਤਬਨ
ਇਲਕ ਹਤਾ ॥ ਵਸਰ ਬਨਾ ਮਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ
ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਾ ॥ ੧॥ ॥ ਕੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥
ਨਾਮ ਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ॥ ਮਹੀ
ਜੁਲਾਮ ਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨਿਕਾਮੰ ਬਿ
ਕੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਮੀ ਸੁ

ਧਰਮੀ ਬਿਭੁਤੇ॥ ੧੯੬॥ ਸਦਾ ਸਚ ਦਾਨੀ ਦਸਤੀਪੁ ੩੦
ਣਾਸੀ॥ ਕਰੀ ਮੁਲ ਕੁਨੀ ਦਾਸ ਮਸਤ ਲਨਿ ਵਾਸੀ॥
ਅਜਾਇ ਬਿਭੁਤੇ ਗਾਜਾਇ ਬਗਾਨੀ ਮੋ॥ ਹਰੀ
ਮੀ ਕਰੀ ਮੀ ਕਰੀ ਮੁਲ ਰਹੀ ਮੋ॥ ੧੯੭॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ
ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ॥ ਸੁਯੰ ਭੁਵ ਸੁਭੀ ਸਰਬ
ਦਾਸ ਰਬ ਜੁਗਤੇ॥ ਵਕਾਣੀ ਪ੍ਰਣਾਮੀ ਦਾਇ ਮਾਣੀ
ਸਰੂਪੇ॥ ਸਦਾ ਮੀ ਗਾਸੀ ਰੋ ਮੀ ਕਰੀ ਬਿਭੁਤੇ॥ ੧੯੮॥

52665

੧ ਚ ਵਹਿਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ

ਸਹਾਇ ॥ ਵਾਰਸੀ ਭਰੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮ ਭਰੋਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ ਗੁਰਨਾਨਕ ਲ

ਈਧਿ ਮਾਇ ॥ ਫਿਰ ਮੰਗਦ ਗੁਰਤੇ ਮਮਰਦ

ਸਰਾਮ ਦਾ ਮੈਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥ ਮਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿ

ਦਨੁ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਿ

ਮਾਈ ਮੇਜਿਸਾਡਿਠੇ ਸਭੁ ਦੁਖ ਜਾਇ। ਤੇਗ ਬ ੩੧
ਹਾਦਰ ਸਿਮਰੀਏ ਪਰਨ ਉਨਿਧਾ ਮਾਵੇਧਾਇ।
ਸਭੁ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡੀ ਪ੍ਰ
ਥਮੇ ਸਾਜ ਕੈ ਜਿਨ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰ ਉਪਾਇ। ਮਾਭ੍ਰਹ
ਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇ ਸਮਾਜਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾਖੋਲੁ ਰਚਾਇ
ਬਣਾਇ। ਮਾ। ਸੀਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ ਬਿਨੁ ਬਮਾ
ਗਗਨਿ ਰਹਾਇ। ਮਾ। ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੇ ਦੇਵਤੇ ਤਿਨ

ਮੰਦਰਿ ਬਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ਤੈਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ
ਕੈ ਦੈਤਾ ਦਾਨਾ ਸੁਕਰਾਇਆ ਤੈਥੋਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ
ਲੈਨਾ ਲਬਾਣਾ ਦਹਸਰੁ ਪਾਇਆ ਤੈਥੋਹੀ ਬਲੁ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈਕੈ ਸੁਕੇਸੀ ਪਕਾੜੈ ਗਿਰਾਇਆ ਬਰੇ
ਬਰੇ ਮਾਨੈ ਦੇਵਤੇ ਕਈ ਜੁਗਾਤਿ ਨੀਤ ਨੁਤਾਇਆ
ਕਿਨੀ ਤੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤ ਜੁਗ
ਬੀਤਿ ਮਾਮਧਸੀ ਲੀਝੈ ਤਾਮਾਇਆ ਨਚੀਕ

ਲਸਰੇਸਰੀਕਲਨਾਰਦਰੁਉਰੂਵਾਇਮਾਮਰੁ ੩੨
ਮਾਨੁਉਤਾਰਨਦੇਵਾਤੇਮਾਮਾਹਿਖਾਸੁਰਸੁੰਡਉਪਾਇ
ਮਾਜੀਤਲਣੇਤਿਨਦੇਵਤੇਤਿਹਲੋਕੀਰਾਜੁਕਮਾ
ਇਮਾਵਡਾਬੀਰਾਮਖਾਇਕੈਸਿਰਉਪਰਛੜ
ਫਿਰਾਇਮਾਦਿਤਾਇੰਦਨਿਕਾਲਕੈਤਿਨਰਿ
ਰਕੈਲਾਸਤਕਾਇਮਾਡੁਰਿਕੈਹਥੋਦਾਨਵੀਦਿ
ਲਮੰਦਰਿਕਾਸਵਪਾਇਮਾਪਾਸਦਰਗਾਦੇਇ

ਵਾਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਦਿਹਾੜੇਨਾਵਣ
ਆਈਦੁਰਗਸਾਹ॥ ਇਵਬਿਰਥਾਸੁਣਾਈਅਪ
ਣਹਾਲਦੀ॥ ਛੀਨਲਈਠਕੁਰਾਈਸਾਤੇਦਾਨਵੀ
ਲੋਕੀਤਿਹੀਫਿਰਾਈਦੋਹੀਆਪਈ॥ ਬੈਠਵਾਇ
ਵਧਾਈਤੇਅਮਰਾਵਤੀ॥ ਦਿਤੇਦੇਵਭਜਾਈਸਭ
ਨਾਰਾਕਸਾ॥ ਕਿਨੇਨਾਜੇਤਾਜਾਈਅਹਖੇਵੈਤਨੂ॥ ਤੇ
ਰੀਸਾਮਤਕਾਈਦੇਵੀਦੁਰਗਸਾਹ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਬੈਠ ਸੁਣਦੀ ਹਸੀ ਹੜ੍ਹ ਹੜ੍ਹਾਇ ਭਿੰਨੀ ੩੩
ਸੀਹੁ ਮੰਗਾਇ ਮਾਰਾ ਕਸ ਕੁਖ ਣਾਗ ਚਿਤਾ ਕਰ
ਹੁਨ ਕਾਈ ਦੇਵਾਨਾ ਮਾਖਿਆ ਮਾਰੇ ਹੋਈ ਮਹਮਾ
ਈਗ ਕਸਿ ਮਾਰੇ ਣਾ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਕਸਿ ਮਾਏ
ਰੇਹ ਲੇਖੇ ਤਭਿ ਨ ਕੇਚਾਇ ॥ ਲਸਕਨ ਤੇਗਾ ਬਰਛ
ਮਾਸੁ ਰਜਨ ਦਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੀਧ
ਰਾਮਾ ਹਿ ਜੁੜੇ ਢੇਲ ਸੀਖਨ ਗਾਰੇ ਬਜੇ ॥ ਰਾਕਸਿ ਮਾ

ਏਰੋਹਲੇਤਰਵਾਰੀਬਖਸ਼ਸਜੇ। ਜੁਟੇਸਉਹੇਜੁ
ਪਨੁਇਕਜਾਤਨਜਾਣਨਭੁਜੇ। ਖੇਤਮੀਦਰਿਜੇਧੇ
ਗਜੇ। ੧॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਜੀਗਮਸਾਫਾਬਜਿਰਣਪੁਰੇ
ਨਗਾਰੇਚਾਵਲੇ। ਝੁਲਨਨੇਜੇਬੈਰਕਾਨੀਸਾਣਲਸ
ਨਿਲਸਵਾਲੇ। ਛੋਲਨਗਾਰੇਪਉਣਦੇਉਪਨਜ
ਣਜਟਾਵਲੇ। ਦੁਰਗਾਦਾਨੇਡਹੇਰਣਨਾਦਵਜਨ
ਖੇਤਭੀਗਾਵਲੇ। ਬੀਰਪਰੇਤੇਬਰਛੀਏਜਣਡਲ

ਚਮੁਟੇਆਵਲੇ॥ ਇਕਵਡੇਤੇਰੀਤੜਫਨਮਦਪੀ॥ ੩੪
 ਤੇਲੋਟਨਬਾਵਲੇ॥ ਇਕਚੁਣਚੁਣੜਾੜਭਿਕਢੀ
 ਅਨਰੇਤਾਵਿਚੋਸੁਇਨਾਡਾਵਲੇ॥ ਗਦਾਤ੍ਰਿਸੁਲਾ
 ਬਰਛੀਆਂਤੀਰਵਗਨਖਰੇਉਤਾਵਲੇ॥ ਜਣੁਡ
 ਸੇਭੁਜੀਗਮਸਾਵਲੇ॥ ਮਰਜਾਵਨਬੀਰਰੁਹਾਵ
 ਲੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਖੂਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਨੁਰਣਪ੍ਰਰੇ
 ਨਗਾਰੇ॥ ਧਾਏਗਾਕਸਿਰੇਹਲੇਚਉਰਿਗਰਦੋਭਾਰੇ॥

ਹਥੀ ਤੇ ਗਾਪ ਕਾੜੀ ਕੈਰਣਾ ਭਿੜੇ ਕਰਾਰੇ ਕਾ ਕਦੇ
ਨਨਠੇ ਜੁਪ ਤੇ ਜੋਧੇ ਜੁ ਝਾਰੇ ॥ ਦਿਲਾਵਿ ਚਰੇ ਹਥ
ਢਾਇ ਕੈ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪੁਚੰਡ ਨੈ
ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਜਾਪਨਾ ਬਿਜੁਲੀ ਸਿਰ
ਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ॥ ५ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾ ਮੇਦ
ਲਾਮ ਕਾ ਬਲਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦਸਤਨ ਚਾਈ ਸੀ ਹਣ ਸਾ
ਰਦੀ ॥ ਪੋਟ ਮਲਿ ਦੇ ਲਾਈ ਮਾਹ ਖੇਦੈਂ ਤਨੂ ਗਾਰ

ਦੇ ਮਾਂ ਦਾ ਖਾਈ ਨਾਲੇ ਰੁਕੜੇ ਜੇ ਹੀ ਦੇ ਲਾ ਵਿਚ ੩੫
ਮਾਈ ਕਹੀ ਸੁਣਾਇ ਕੈ ਚੋਟੀ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਖਾਈ ਤ
ਰੇ ਧੂਮ ਕੇਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ
ਮਣੀ ਮਾਂ ਜੁਟੀ ਮਾਂ ਧੂਹ ਲਈ ਮਾਤਰ ਵਾਰੀ ਦੇ
ਵਾਦਾ ਨਵੀ ॥ ਵਾਹ ਨ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਸੁਰੇ ਸੰਘ ਰੇ ॥ ਵ
ਗੈਰ ਤੁ ਤੁਲਾਰੀ ਜਿਉ ਗੈਰੁ ਬਾਬ ਸਤਾ ॥ ਦੇਖ ਨ
ਬੈਠ ਮਟਾਰੀ ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ ਦ

ਰਗਾਦਨਵੀ॥ ੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਖਨਗਾਰੇਵਜ
ਨਮਾਮੇਸਾਮਣੇ॥ ਰਾਕਸਰਣਨਭੁਜਨਰਹੋਰਹ
ਲੇ॥ ਸੀਹਾਂਵਾਰੂਗੋਜਨਸਭੇਸੁਰਮੇ॥ ਤੁਣਿਤੁਣਿ
ਕੈਬਰਛੰਡਨਦਰਗਾਸਾਮਣੇ॥ ੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁ
ਰਨਗਾਰੇਦੇਹਰੇਰਣਸੀਗਣੀ॥ ਮਾਣੇ॥ ਪੁਕਿਲਪੇ
ਟੇਪੁਹਰੇਸਿਰਦਾਰਜਟਾਣੇ॥ ਉਪਲੀਮਾਂਨਾਸਾ
ਜਿਨਾਮੁਹਿਜਾਪਨਮਾਣੇ॥ ਧਾਏਦੇਵੀਸਾਮਣੇ॥

ਰਮੁਛਲੀਮਾਣੇਸੁਰਪਤਜੇਹੇਲੜਹਟੇਬੀਰ ੩੬
ਟਲੇਨਟਾਲੇਗਾਜੇਦੁਰਗਾਪੋਰਿਕੈਜਣੁਪਣੀ
ਮਰਕਾਲੇ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਚੋਟਪਣੀਖਰਚਾ
ਮੀਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾਪੋਰਲਣੀਵਰਿਮਾਮੀਦ
ਰਗਾਮਾਇਕੈਗਾਕਸਵਡੇਮਲਾਮੀਭੁਜਨਜਾ
ਣਦੋਅੰਤਹੋਇਸੁਰਗਾਮੀਮਾਰੇਦੇਵਤਾ॥ ੧੪॥
ਪਉੜੀ॥ ਅਮਰਾਣਤਪੁਰੇਨਗਾਰੇਦਲਾਂਭੁੜੀਦਿ

ਆਪਾਏ ਮਹਾਖਲ ਭਾਰੇ ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ਵਾਹ
ਨਫਟ ਕਰਾਰੇ ਰਾਕਸਿਰੇ ਹਲੇ॥ ਜਾਪਨ ਤੇ ਗੀਅੰ
ਰੇ ਮਿਅਨੋ ਪੂਹੀ ਮਾਂ ਜੋਧੇ ਵਡੇ ਮਨਾਰੇ ਜਾਪਨ ਖੇ
ਤਾ ਵਿਚੇ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਪਸ ਵਾਰੇ ਪਬਾ ਜਵੇ ਹਣੇ॥
ਕਦੇ ਨ ਮਾਖਨ ਹਾਰੇ ਪਾਵਨ ਸਾਮਣੇ॥ ਦੁਰਗਾ ਸ
ਭਾਖਾਰੇ ਰਾਕਸਿ ਖੜਗ ਲੈ॥ ੧੫॥ ਪਉੜੀ॥
ਉਮਲ ਲਥੇ ਜੋਧੇ ਮਾਰੂ ਬਾਜਿ ਮਾ ਬਦਲ ਜਿਉ

ਮਹਿਖਾਸਰਰਣੁਵਿਚਿਗਾਜਿਮਾਯਾਇਦ੍ਰਜੇਹਾ ੩੧
ਜੇਧਾਮੇਥਉਕੁਜਿਮਾਯਾਕਉਣੁਵਿਚਾਰੀਦੁਰ
ਗਾਜਿਨਰਣੁਸਾਜਿਮਾਯਾ ੧੬੧ ਵਜੇਫੋਲਨਗਾ
ਰੇਦਲਾਂਮੁਕਾਬਲਾਤੀਰਫਿਰੈਰੈਬਾਰੇਮਾਮੋਸੰ
ਮਣੇਮਗਣਤਬੀਰਸੰਘਾਰੇਲਗਾਦੀਕੋਬਰੀ
ਭਿਰੋਜਾਣੁਮਨਾਰੇਮਾਰੇਬਿਜੁਦੇਖੁਲੀਵਲੀ
ਦੈਤਮਹਾਡੇਸਰੇਸੁਰਮੇਸੁਤੇਜਾਣਜਟਾਲੇਰੰਗੰ

ਖਾਇਕੈ॥ ੧੭॥ ੫੩੩॥ ਦੁਹਾਰੀ ਪਾਰਾਮਾਹਿ ਜੁੜੇ
ਨਾਲਿ ਧਉਸਾਂ ਭਾਰੀ॥ ਕੜਕਉ ਠਿਆਫਉ ਜਤੇਵ
ਡਾਮਹੀ ਕਾਰੀ॥ ਲੈਕੈ ਚਾਲਿ॥ ਮਾਜੂਰ ਮੇਨਾ ਲਿਵਛੇ
ਹਜਾਰੀ॥ ਮਿਮਾਨੇ ਖੰਡਾ ਪੂਹਿ॥ ਮਾਮਾ ਹਖਾਜੂਰ
ਭਾਰੀ॥ ਉਮਲਲ ਬੇਜੂਰ ਮੇਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾਰੀ
॥ ਜਾਪੋ ਚਲੇ ਰਤ ਦੇਸ ਲਲੇ ਜਟਧਾਰੀ॥ ੧੮॥
੫੩੩॥ ਸਟਪਟੀ ਜਮਧਾਣੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ॥

॥ ਪੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਦੁਰਗਾ ਮਿਮਾਨਤਾ ਚੰਡੀਰ ॥ ੩੮ ॥
ਕਸਿ ਖਾਣੀ ਵਾਹੀ ਦੇਤਨੁ ॥ ਕੋਪਰ ਚੁਰਚਵਾਣੀ ਲ
ਬੀ ਕਰਗਲੈ ॥ ਪਾਖਰ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੀ ਰਤ੍ਨ ਕੀ ਧ
ਰਤੁ ਜਾਇ ॥ ਲੇਦੀ ਮਪਾਸਿ ਖਾਣੀ ਸਿਰਾਧਉ
ਲਾਦੇ ਮਾ ॥ ਕੂਰਮ ਸਿਰਲਾਹਿ ਲਾਣੀ ਦੁਸਮਨ
ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਵਢੇ ਗਨ ਤੇ ਖਾਣੀ ਮੁਏ ਖੇਤ ਵਿਚਾਰ
ਣਾ ਵਿਚ ਪਤੀ ਖਾਣੀ ਲੋਹੁ ਮਿਝਦੀ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ

ਕਹਾਣੀ ਚਲ ਗਤੇ ਗਾਦੀ ਆਬਿਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾ
ਣੀ ਮਹ ਖੇਵੈ ਤਨੂ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤੀ ਮਹ ਖਾਸ ਰਵੈ ਤਮ
ਰੇ ਦੁਰਗਾ ਮਾਇ ਮਾ ਚਉ ਦਹ ਲੋਕਾ ਰਾਣੀ ਸਿ
ਘਨ ਚਾਇ ਮਾ ਮਾਰੈ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ ਦਲ ਵਿਚ
ਮਰਾਲੇ ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ ਦਲੀਹੀ ਕਾਰ ਕੈ
ਜਣ ਕਰੀ ਜਮਾਇ ਪਠਾਣੀ ਜੁਣੈ ਕੈ ਰਾਗ ਨੂਰ
ਤੂ ਦੇਹ ਕੁਵਾਣੀ ਚਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤਾ ਪੀਤਾ ਫੁਲ

ਇਸ ਮਾਤੀ ਪੁਸਤਕ ਸੁਰਮੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਈ ਮਛੋਧਾ ੩੨
ਭਵਾਨੀ ਦੇਵ ਨੂਰਾ ਜਵੇ ॥ ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾ
ਨੀ ਹੋਈ ਜਿਤਾ ਦਿਨਾ ਸਿੰਭੁ ਨਿੰਭੁ ਗੁਮਾਨੀ ਜ
ਨ ਮੇਸੁਰ ਮੇ ॥ ਈਵ ਦੀ ਰਜ ਪਾਨੀ ਤਕੀ ਜਿਤ ਨੀ
॥ ੨੧ ॥ ਈਵ ਪੁਰੀ ਤੇ ਪਾਵਣਾ ਵਡ ਜੇ ਪੀਮਤਾ ਪ
ਕਾਇ ਮਾਸੀ ਜਪਟੇ ਲਾਪਾ ਖਰਾ ਕੁੰਡੀ ਸੀਦਾ
ਸਾਜ ਬਣਾਇ ਮਾਸੀ ਜਮੇ ਕਟਕਾ ਮਛਹਣੀ

ਅਸਮਾਨੁਗਾਰਦੀਛਾਇਆਰੋਹਸੁਭਨਿਸੁ
ਰੁਸਿਧਾਇਆ॥ ੨੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਭਨਿਸੁ
ਰੁਮਲਾਇਆਵਡੁਜੇਧੀਸਿਘਰਵਾਏ॥ ਰੋ
ਹਦਿਖਾਨੀਦਿਤੀਆਵਾਰਿਆਮੀਤੁਰਨ
ਚਾਏ॥ ਪੁਰੇਦਮਾਮੇਦੋਹਰੇਜਮਬਾਹਣੁਜਿ
ਉਮਰੜਾਏ॥ ਦੇਉਦਾਨੁਲੁਝਣੁਆਏ॥
੨੩॥ ਦਾਨੁਦੇਉਮਨਾਰੀਸਿਘਰੁਰਚਿਆਫੁ

ਲਖਿ ਤੇਜੁ ਬਾਰੀ ਬਾਣੇ ਜੋ ਧਿਆ ਭੂਤਾ
 ਇਲਾਕਾ ਰੀ ਰਾਸਤਾ ਭਾਖਿਆ ਹੁਮਤੁ ਪੁਮ
 ਰਜਾ ਰੀ ਪਤੀ ਸੁਰਿ ਮਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਟ ਪਈਨ
 ਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾ ਵਲਾਂ ॥ ਦਿਤੇ ਦੇ ਉਭਰਾ
 ਈ ਮਲਿ ਕੈ ਰਾਕਸੀ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾ
 ਈ ਦੋਹੀ ਮਾਪਣੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮਤ ਕ
 ਈ ਦੇਵਾ ਤਰਾਇ ਮਾ ॥ ਮਾਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ

ਉਤੇਰਾ ਕਸਾਂ॥ ੨੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਈ ਫਿਰ ਭਵਨੀ
ਖਬਰੀ ਪਾਈ॥ ਮਾ॥ ਦੇਤ ਵਡੇ ਮਰੁ ਮਾਨੀ ਹੋਏ ਏਕ
ਠੇ॥ ਲੋਚਨ ਪੂਮ ਰੁਮਾਨੀ ਗਾਇ ਬੁਲਾਇ॥ ਮਾ॥ ਜਗ
ਵਿਚ ਵਡਾ ਦਾਨੋ॥ ਮਾ॥ ਪਕਹਾਇ॥ ਮਾ॥ ਸਟ ਪਈ ਖਰ
ਚਾਮੀ ਦੁਰਗਾ॥ ਲਿ॥ ਮਾ॥ ਵਣੀ॥ ੨੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੜ
ਕਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ॥ ਫਉਜਾ ਦੇਖ ਕੋ॥ ਪੂਹਿ॥ ਮਾ॥ ਮਨੋਖ
ਡਾਹੋਈ॥ ਸਾਮਣੇ॥ ਸਭੈ ਬੀਰ ਸੰਪਾਰੇ॥ ਪੂਮ ਰੁਮਾਨੀ॥

॥ ਜਟਣੈ ਕਟੇ ਮਾਰੇ ਦਰਖਤ ਬਾਢੀ ਮਾਯ ॥ ੨੭ ॥ ਪਉ ੪੭

ੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਪਉ ਸਬ ਜਾਣੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾ ਬਲਾ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ

ਮਾਧੀ ਉਤੇ ਰਾਕਸਾ ਘਬੈ ਦਸਤ ਨ ਚਾਣੀ ਸੀ ਹਣ

ਸਾਰ ਦੀ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਮਾਵੇ ਤਨ ਲਾਣੀ ਕੀਤੀ ਰੰਗਾਈ ॥

ਗੁਣੀ ਮਾਮਾਰ ਗੁਣੀ ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿ ਕੈ ਰੋਹ

ਇਚ ਲਾਣੀ ਰਾਕਸਿ ਗਾਇਨ ॥ ਜਮ ਪੁਰ ਦੀ ਮਾਧ ॥

ਠਾਣੀ ਇਚ ਨ ਪੁਮਨ ॥ ਜਾਪੋ ਦਿਤੀ ਸਾਣੀ ਮਾਰਨ ਜੇਭ

ਦੀ॥ ੨੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਨੇਦੈ ਤਪਕਾਰੇ ਰਾਜੇ ਸੁਰੁਖੇ
॥ ਲੋਚਨੁ ਧੂਮਾਸੀ ਪਾਰੇ ਸਣੈ ਸਿਪਾਹੀ ਮਾ॥ ਚੁਣਿ
ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ॥ ਜਾਪਨ ਮੰਬਰਿ
ਤਾਰੇ ਤ੍ਵੰਗਨ ਸੂਰਮੇ॥ ਰਿਰੇ ਪਰਬਤ ਭਾਰੇ ਮਾਰੇ
ਬਿਜੁ ਦੈ॥ ਦੈ ਤਾ ਦੇ ਦਲਹਾਰੇ ਦਹ ਸਤੁ ਖਾਇ ਕੈ॥
ਬਚੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਹ ਦੇ ਰਾਇ ਥੈ॥ ੨੯॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਹਹੈ ਇਬਲਾਏ ਰਾਕ ਸਿਰਾਇ ਨਾ॥ ਬੈਠੈ ਮਤਾਪ

ਕਾਈ ਦੁਰਗਾਲਿ ਮਾਵਟੀ ਚੰਡ ਮਰ ਮੰਡ ਪਠਾਏ ੪੨
ਬਹੁਤਾ ਕਟ ਕੁਦੈ ਜਾ ਪੇਛ ਪਰਛਾਏ ਬਣੀ ਮਾਕੇਜ
ਮਾ ਜੇਤੇ ਰਾਇ ਬਲਾਏ ਚਲੇ ਜੁ ਤਨੋ ਜਣ ਜਮ ਪ
ਰਪ ਕੜ ਚਲਾਏ ਸਭੁ ਮਾਰਨੋ ੩੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛੇਲ
ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ ਦਲਾ ਮੁਕਾ ਬਲਾ ਰੇ ਹੁਰ ਹੇਲੇ ਮਾਏ
ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ਸਭੁ ਨੀਤੁ ਰੇ ਨਚਾਏ ਬਰਛੇ ਪਕ ਤ੍ਰਿਕੈ
ਬਹੁਤੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ ਮੰਦ ਰਿਖੇ ਤਦੈ ਤੀਰੀਛ

ਹਥ ਰਿਲਾਈ ਬੁਠੀ ਦੇਵਤਾ॥ ੩੧॥ ਕੁਰੀ ਸਿਖਵ
ਜਾਏ ਸੇਧਾਰਿ ਰਚਿ ਮਾ॥ ਤਾਣਿ ਤਾਣਿ ਤੀਰਚਲਾ
ਏ ਦੁਰਗਾਧਨ ਖਲੈ॥ ਜਿਨ ਦਸਤ ਉਠਾਏ ਰਹੇ
ਜੀਵਦੇ॥ ਚੰਡਾ ਮਰਸੰਡੁ ਖਪਾਏ ਦੇਨ ਦੇਵਤਾ॥
੩੨॥ ਸੰਭੁ ਨਿਸੰਭੁ ਰਿਸਾਏ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਸੁਣਾ॥ ਜੋ ਧੋਸ
ਭੁ ਬਲਾਏ ਮਪਣੁ ਮਜਲਸੀ॥ ਜਿਨੀ ਦੇ ਉਭੁ ਜਾਏ
ਇਵੇ ਜੇਹਵੇ॥ ਤੇਈ ਮਾਰਿ ਰਾਏ ਪਲ ਵਿਚ ਦੇਵ

ਤਾਹਿਰਸੁਣਵਤਬੀਜਚਲਾਏਬੀੜਰਾਇਦੇ ੪੩
ਸੀਜਪਟੇਲਾਪਾਏਚਿਲਕਤਟੇਪੀਮਾਘਲੁਝਟ
ਨੇਮਰੜਾਏਰਾਕਸਰੇਹਲੇਕਦੇਨਕਿਨੇਹਟਾਏਜੁ
ਝਮਚਇਕੋਮਿਲਤੇਈਦਾਨੇਮਾਏਹੁਣਸੀਪਾ
ਰਿਦੇਖਣਾ॥੩੩॥ਪਉੜੀ॥ਦੇਤੀਡੰਡਉਭਾਰੀ
ਨੇੜੈਮਾਇਕੋਸੀਪਕਰੀਮਸਵਾਰੀਦੁਰਗਾ
ਸੇਰਸੁਣਾ॥ਖਬੈਦਸਤਉਭਾਰੀਗਦਾਹਿਰਾਇਕੋ॥

ਸੈਨਾ ਸਕੁ ਸੰਘਾਰੀ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਦੀ ॥ ਜਨਮ ਦ
ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ ਪੂਮਨ ਸੁਰਮੇ ॥ ਮਗਣਤ ਪਾਉ ਪ
ਸਾਰੀ ਰੁਲੇ ਮਗਾਤ੍ਰਿ ਵਿਚਿ ॥ ਜਾਪੇ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ
ਸੁਤੇ ਫਾਗਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਹੀ ਕਾਰੇ ਰਹਦੇ
ਸੁਰਮੇ ॥ ਜੇਧੇ ਜੇਰੁ ਮਨਾਰੇ ਦਿਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਸ
ਭਨੀ ਦਸਤ ਉਕਾਰੇ ਤੇਗਾ ਪੁਹਿ ਕੈ ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁ
ਕਾਰੇ ਮਾਏ ਸਾਂਮਣੇ ॥ ਸੰਜਾ ਤੇਠ ਠਿਕਾਰੇ ਤੇਗੀ ਉ

ਭਰੋ॥ ਪਾਟਪਾੜਨਠਿ ਮਾਰੇ ਜਾਣਿ ਬਣਾਇ ਕੇ॥

॥੩੫॥ ਸਟਪਈ ਜਮ ਪਾਈ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾ ਬਲਾ॥

ਮਰ ਬਰਗ ਸਤਾਈ ਦਲਾਇ ਚਿਪਤੀ ਚਿ॥ ਸਟੇਤੁ

ਰਾਪਲਾਈ ਰਿਗਨੁ ਸੁਰਮੇ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਨਿ ਪਾ

ਈ ਪਾਇਲਤ ਪੁਮਦੇ॥ ਏਵਰੁ ਮਾਰਵਿਹਾਣੀ ਉਪ

ਰਰਾ ਕਸਾ॥ ਬਿਜਲਾ ਜਿਉ ਪੁਰਲਾਈ ਉਠੀ ਦੇਵ

ਤਾ॥ ॥੩੬॥ ਪਾਉੜੀ॥ ਚਬੀਧ ਉਸ ਉਭਾਰੀ ਦਲ

ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਰੋਸੈ ਨਾਮਾਰੀ ਪਲਾਵਿ ਚਿਦਾਨਵੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਦਾਨ ਮਾਰੇ ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੋ ਸਿਰਾਵਿ ਚਿ॥

ਤੇਗਵਗਾਈ ਸੁਣਵਤ ਬੀਜ ਦੇ॥ ੩੭॥ ਅਗਣ

ਤਦਾਨੇ ਭਾਰੇ ਹੋਏ ਲੋਹਾ ਮਾਜੇ ਪੇਜੇ ਰੂਪ ਨਾਰਾਮ

ਦਰਿਖੇਤ ਦੇ॥ ਦੁਰਗਾ ਨੇਲ ਲਕਾਰੇ ਮਾਵਨ ਸਾਮ

ਣੇ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਰੁਸੀ ਪਾਰੇ ਰਾਕਸਾ ਮਾਵ ਦੇ॥ ਰਤੂ ਦੇ

ਪਰਨਾ ਲੇਤਿ ਨ ਤੇ ਭਾਇ ਪਏ॥ ਉਠੇ ਕਾਰਣਿ ਮਾਰੇ

ਰਾਕਸਹੜਹੜਾਇ॥੩੮॥ਧਗਾਸੀਰਾਲੀਆਲੀਸੀ

੪੫

ਪਰਵਾਇਆਬਰਛੀਬੀਬਲੀਆਲੀਸੁਰੇਸੀਪਰੇ

ਭੋੜੀਮਚਿਮਾਬੀਰਾਲੀਦੁਰਗਾਦਾਨਵੀਆਰ

ਮਚੀਮੁਹਰਾਲੀਮੰਦਰਿਖੇਤਦੈ॥ਜਣਨਟਲਬੇ

ਛਾਲੀਫੇਲਬਜਾਇਕੈ॥ਰੋਹੂਫਾਬੀਜਾਲੀਲੋਬੀ

ਜਮਧੜੀ॥ਪਣਵੀਚਿਜਿਉਛਛਾਲੀਤੇਗਾਹਸੀ

ਮਾਪੁਮਰਮਾਰਿਸਿਮਾਲੀਬਣੀਮਾਂਕੇਜਮਾਂ॥

॥੩੮॥ ਧਰਾਸੁ ਲਿਖ ਜਾਈਆ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ॥
ਧਾਹਿ ਮਾਮੋਲਣਈਆ ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ॥ ਸੁਣਵਤ ਬੀ
ਜਬ ਧਾਈਆਂ ਮਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਚਿਹੇਆ
ਈਆ ਰੋਹ ਬਾਢਾਇ ਕੈ॥ ਸਭੁ ਨੀਆਣਵ ਗਾਈਆ
ਤੇਗਾਂ ਧਾਹਿ ਕੈ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭੁ ਬਚਾਈਆਂ ਢਾਲ ਸੀਕਾ
ਲਕੈ॥ ਦੇਵੀਆ ਪਚਲਾਈਆ ਤਕਿਤ ਕਿਦਾ ਨਵੀ
॥ ਲੇਹੁ ਨਾ ਲਿਖੁ ਬਾਈਆ ਤੇਗਾਂ ਨੀਰੀਆਂ॥ ਸਾਰੇ

ਸੁਤੀ ਜਣਨਾਣੀਆਂ ਮਿਲ ਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ਸਰੁ ਮਾਰਗਿ ੪੬
ਰਾਣੀਆਂ ਮੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੇ ॥ ਤਿਉ ਫਿਰਿ ਸਵਾਣੀਆਂ
ਹੋਣੀਆਂ ਸੁਰਤਾ ੪੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰੀ ਸੰਘ ਰਿਗਚਿ
ਆਢੇ ਲਸੀਖ ਨਿਗਾਰੇ ਵਾਇਕੈ ॥ ਚੰਡਾਚਿਤਾਰੀ
ਕਾਲ ਕਾਮਨ ਬਹਲਾਰੇ ਸਬਦਾਇਕੈ ॥ ਨਿਕਲੀਮ
ਥਾਫੇਰੈ ਕੈ ਜਣਫਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇਕੈ ॥ ਜਾਰਾ
ਸੁਜੀਮੀ ਜੁਧਨ ਜਰਵਾਣਾ ਜਣਮਰਤਾਇਕੈ ॥ ਦ

ਲਵਿਚਿਧੇਰਾਘਾਤਿਮਾਜਣਸੀਹਤੁਰਿਮਾਗਾਣਿ
ਣਾਇਕੋਮਾਪਾਵਿਸੁਲਾਹੋਇਮਾਤਿਹੁਲੋਕਾਤੇ
ਖਨਸਾਇਕੋਰੋਹਸਿਧਾਣੀਮਾਚਕਪਾਨਕਰਗੀ
ਦਾਖਨਗਉਠਾਇਕੋਮਾਰੋਰਾਕਸਬੈਠੋਰੋਹਲੇ
ਤੀਰੀਤੇਰੀਛਹਬਰਿਲਾਇਕੋਪਕੜਪਛਾੜੇ
ਰਾਕਸਾਦਲਦੈਤਾਂਮੰਦਰਿਜਾਇਕੋਬਹੁਕੇ
ਸੀਪਕੜਪਛਾੜੇਮਾਨਿਤਿਨਾਮੰਦਰਿਧੁਮਰਚ॥

ਇਕੈ ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੂਰ ਮੇਰਾ ਹੋ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚ ੪੭

ਲਾਇਕੈ ਰਣ ਕਾਲੀ ਗੁਸਾਖਾਇਕੈ ॥ ੪੯ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾ ਕੀ ਪਾਰਾ ਮਾਹਿ ਜੁਝੇ ਮਣੀ ਮਾਰ

ਚੋਈ ਮਾਂ ਪੂਰਿ ਪਾਣੀ ਤੇ ਪੀ ਮਾਨ ਨਿਲੇ

ਹੁਧੋਈ ਮਾਂ ਪੂਰਾ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਨੂਪ ਤਿਧੇ

ਰਿਖ ਲੋਈ ਮਾਂ ਲਾੜਾ ਦੇ ਖਨ ਲਾੜੀ ਮਾਂ ਚਉ

ਗਿਰਦੇ ਹੋਈ ਮਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ਚੋਬੀ ਪਉਸਾ ਪਾਈ

ਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾ ਦਸਤੀ ਪੁਹਨ ਚਾਣੀਆਂ ਤੇ
ਗਾਂਨੀ ਗੀਆਂ ਸੁਰਿ ਮਾਨੇ ਤਨ ਲਾਣੀਆਂ ਰੋ
ਸਤਾਗੀਆਂ ਬਿਧਣ ਰਾਤੀਆਂ ਆਈਆਂ ਮਾ
ਰਦਾਧੋ ਤ੍ਰਿਮਾਂ ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿਧਾਣੀਆਂ
ਲੋਹੁ ਭਖਣਾ ਫੁਰਿ ਜਾਮਾਰ ਹਟਾਣੀਆਂ ਮਾਦੇ ਵਾ
ਦਾਨ ਵਾ ਭੁਜ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਣੀਆਂ ਗਾਂਜੇ ਸੰਭੁ
ਥੋ ਭੁਣੀ ਨਪ ਉਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਬੀਦਾਰ ਕਤ ਦੀ

ਮਾਕਾਣੀ ਖੋਤ ਖਾਣੀ ਮਾਂ ਸਰੇ ਸੁਰਤਾ ਬਹੁ ੪੮
ਤੀ ਸਿਰੀ ਬਿਹਾਣੀ ਮਾਂ ਪੜੀ ਮਾਂ ਕਾਣਕੀ ਮਾਂ
ਜਾਣਨ ਜਾਣੇ ਮਾਣੀ ਮਾਂ ਝੁਝੇ ਸੁਰਮੇ ੪੩ ॥ ਸੁਭ
ਸੁਣੀ ਕਰਹਾਣੀ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਦੀ ਰਣ ਵਿਚਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਝਾਲੀ ਦੁਰਗਾ ਮਾਵ ਦੀ ਬਹੁ ਤੇ ਬੀਰ ਜਟਾ
ਲੀਓ ਠੇ ਮਾਖ ਕੇ ਚੋਟਾਂ ਪਾਨ ਤ ਬਾਲੀ ਜਾ ਸਾਂ ਜਾਧੂ
ਥਰਿ ਥਰਿ ਪਿਥਾ ਮੀਚਾਲੀ ਦਲਾ ਚੜ੍ਹੇ ਦਿ ਮਾਨ

ਉਜੇਵੇਹੇਹਾਲੀਸਹਦਰੀਆਉਦਿਚਿਆਧੂੜਿਉ
 ਤਾਹਾਪਾਲੀਛੜੀਤੁਰੰਗਾਮਾਂਜਾਣਿਪੁਕਾਰੁ
 ਚਲੀਧਰਤੀਇਵਥੈ॥ ੪੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਹਰਿ
 ਮਿਲਿਮਾਮਾਹਰੀਆਸੇਣਸੁਰਿਮਾਸਾਜੀ॥ ਚ
 ਲੇਸਉਹੇਦੁਰਗਾਸਾਹਿਜਣਕਾਬੈਹਾਜੀ॥ ਤੀਰੀਤੇ
 ਰੀਜਮਧੜੀਰਣਵੰਡੀਕੁਾਜੀ॥ ਇਕਪਾਇਲ
 ਪੁਮਨਸੁਰਮੇਜਣਮਕਤਬਕਾਜੀ॥ ਇਕਬੀਰਪ

ਰੇਤੇ ਬਰਛੀਏ ਜਿਉ ਪ੍ਰਕਪ ਉਨ ਨਿਵਾਜੀ॥ ਇਕ

ਦੁਰਗਾਸ ਉਹੇ ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ॥ ਇਕ ਪਾਵ

ਨ ਦੁਰਗਾਸਾਮਣੇ ਜਿਉ ਭੁਖਿਆ ਪਾਜੀ॥ ਕਦੇ

ਨ ਰਜੇਜੁ ਤੇਰ ਜਹੇ ਇਰਾਜੀ॥ ੪੫॥ ਬੀਜੇ ਸੀਰ

ਲੀਆ ਲੇਸੀ ਪਰ ਰੁਹਰੇ॥ ਡੇਹ ਜੁਖੇ ਤਜਟਾ ਲੇਹ

ਠਾਜੇ ਤ੍ਰਿਕੈ॥ ਨੇਜੇ ਬੀਬ ਲੀਆ ਲੇਹਿ ਸਨਿ ਓਰ ਰੇ॥

ਚਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ ਨਾਵ ਟਰੀ ਗਾਨ॥ ੪੬॥ ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾਮ ਤੈ ਦਾ ਨਵੀ ਸੁਲਹੋਈ ਮਾਂ ਕੰਗਾਂ ਵਛ
ਕੁਪਤੀ ਸੁਰਾਮਾ ਵਿਚਿ ਖੇਤ ਖਤੰਗਾ ਸੁਹਿਰੀ
ਪਾਣਾ ਤਿਥੀ ਮਾਂ ਬਢਲਾਹ ਨਿਮੰਗਾ ਪਹਲ
ਦਲਾ ਮਿਲੀ ਦੇ ਮਾਭੇ ਕੁਪਾਇ ਮਾਨਿ ਹੰਗਾ ॥੪੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਓਰ ਕੁਛ ਉਜਾਮਾ ਟੀਮਾਂ ਬੀਰ ਚੜ੍ਹ ਕੀ
ਧਾਰੀ ਸਕੁ ਕੀ ਮਾਮੋ ਕਢੀ ਮਾਤਿ ਥੀ ਮਾਂ ਤਰਵ
ਰੀ ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮਾਚਿ ਮਾਵਰੇ ਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸਿਰਪੜਬਾਹਾਂਗਾਨਲੇਫੁਲਜੇਹੈਬਾੜੀਜਾਪੇ ੫੦

ਕਾਟੇਬਾਢੀਮਾਰੁਖਚੰਦਨਮਾਰੀ॥੪੮॥ਦੁਹਾ

ਕੰਧਾਰਾਮੁਹਿਜੁੜੇਜਾਸਟਪਈਖਰਵਾਰਕਉ॥

ਤਕਤਕਕੈਬਰਿਦੁਰਗਸਾਹਤਕਮਾਰੇਕੁਲੇਜੁ

ਸ਼ਾਰਕਉਪੇਦਲਮਾਰੇਹਾਬੀਮਾਸੇਗਾਰਬਰਿ

ਰੇਮਸ਼ਾਰਕਉਸੋਹਨਸੇਜਾਬਾਰਾੜਾਂਜਣਲ

ਗਫੁਲਮਨਾਰਕਉਗੁਸੇਮਾਈਕਲਕਾਹ

ਬਿਸਜੇਲੈ ਤਰਵਾਰ ਕਉ। ਏਵੁ ਪਾਰ ਚਿਉ ਤਪਾਰ
ਹਰਿ ਨਾਕ ਸਕਈ ਹਜਾਰ ਕਉ॥ ਜਿਣੁ ਇਕਾਰ
ਹੀ ਕੀਧਾਰ ਕਉ॥ ਸਦਰਹ ਮਤ ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕਉ॥
॥੪੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਹਾ ਕੀਧਾਰਾ ਮਹਿ ਜੁੜੇ ਸਟਪ
ਈਜਮ ਪਾਣ ਕਉ॥ ਤਦੀ ਖੀਰਾਨ ਸੀਭਨ ਚਾਇ
ਮਾਰੂਣ ਲਉ ਪਰਿ ਬਰਗਾਸ ਤਾਂ ਟਕਉ॥ ਫੜੀ
ਬਿਲੈ ਦਮਗਾਇਉ ਸਫੁਰਮਾਇ ਸਕਰਿ ਮਲਤਾ॥

ਨਕਉਗੁਸੇਮਾਈਸਾਮਣੇਰਣਿਮੰਦਰਿਘ ॥ ੫੧

ਤਨਘਾਣਕਉਗਮਰੋਤੇਰਾਵਗਾਈਦੁਰਗਾ

ਸਾਹਬਦਸੀਰੁਨਬਹੀਪਲਾਣਕਉਗਰੜਕੀ

ਜਾਇਕੋਧਰਤਕਉਗਬਦਪਾਖਰਬਦਕਿਕਾ

ਣਕਉਗਬੀਰਪਲਾਣਡਿਗਿਮਾਕਰਿਸਿਜ

ਦਾਸੀਰੁਸੁਜਾਣਕਉਗਸਾਬਾਮਸਲੋਣਖਾਨਕ

ਉਗਸਦਾਸਾਬਾਤੇਰੇਤਾਣਕਉਗਤਰੀਫਾਂਪਾਨ

ਚਬਾਨਕਉ।ਸਦਰਹਮਤਕੈਫਾਂਖਾਨਕਉ।ਸ
ਦਰਹਮਤਤੁਰੇਨਚਾਣਕਉ॥੫੦॥੫ਉੜੀ॥
ਦੁਰਗਾਮਤੈਦਾਨਵੀਗਾਹਿਸੀਪਾਰਿਕਥੋ।ਓ
ਰੜਉਠੇਸੁਰਮੇਮਾਡਾਹੇਮਥੋਗਕਟਤੁਫੀਰੀਕੈ
ਬਰੀਦਲਗਾਹਿਨਿਕਥੋ।ਦੇਖਨਿਜੀਗਫਰੇਸ
ਤੇਮਸਮਾਨੇਲਥੋ॥੫੧॥੫ਉੜੀ॥ਦੁਹਾਰੀਧਾ
ਰਾਮੁਹਜੁੜੇਦਲਪੁਰੇਨਗਾਰੇ।ਓਰੜਮਾਏ

ਸੂਰਮੇ ਸਿਰ ਦਾਰ ਰਹਿ ਮਾਰੇ। ਲੈ ਕੈ ਤੇਰਾ ਬਰਛੀ ॥ ੫੨

ਮਾਹ ਬਿਮਾਰ ਉਭਾਰੇ। ਟੋਪਾ ਟੇਲਾ ਪਾਧਰਾਗ

ਲਿਸੀ ਜਸ ਵਾਰੇ। ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗ ਮਾਹ ਬਹੁ

ਦਾਨ ਵਮਾਰੇ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਰਬੀ ਗਜ ਪੋੜੀ ਟੀ ਮਾਰ ਭੁ

ਇਤੇ ਭਾਰੇ॥ ਜਾਣਹ ਲਵਾਈ ਸੀ ਖਨਾ ਲਿਵਿਨ ਵ

ੜੇ ਉਤਾਰੇ॥ ੫੨॥ ੫ ਉੜੀ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੀ ਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੜੇ

ਨਾਲ ਪਉਸਾਂ ਭਾਰੀ॥ ਲਈ ਭਰਾ ਬਿਤੀ ਦੁਰਗ ਮਾਹ

ਵਰਜਾਗਨਭਾਰੀ॥ ਲਾਈਰਾਜੇਸੁਨੈਰਤੁਪੀਮੇਪਿ
ਮਾਰੀ॥ ਸਿਭੁਪਲਾਟੈਡੇਰਿਗਾਮਾਉਪਮਾਬੀਚਾਰੀ॥
ਰੁਬਰਤੂਨਾਲਹੁਨਿਕਲੀਬਰਛੀਦੁਪਾਰੀ॥ ਜਾਣ
ਰਜਾਦੀਉਤਰੀਪੇਨਜੁਹੀਸਾਰੀ॥ ਪੜਾ॥ ਪਉੜੀ॥
ਦੁਰਗਾਮਤੈਦਾਨਵੀਭੁੜਪਾਇਮਾਸਬਾਹੀ॥ ਸ
ਸਤਪਜੁਤੇਦੁਰਗਾਮਾਹਗਾਹਿਜਭਨੀਬਾਹੀ॥ ਸਿਭੁ
ਨਿਭੀਭੁਸੀਪਾਰਿਮਾਵਬਜੇਹੇਸਾਹੀ॥ ਫਉਜਾਂਰਾਕ

ਸਿਹਾਰੀਆ ਦੇ ਖੋਰੇ ਵਨ ਧਾਹੀ॥ ਮੁਹਿ ਕੜੂ ਚੇ ਪਾ ५੩
ਹ ਦੇ ਛੁਡ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀ॥ ਭੁਜ ਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀ ਮਨ
ਮੁੜ ਝਾਕ ਨਾਹੀ॥ ੫੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁ
ਪਠਾਇ ਮਾਜ ਮ ਦੇ ਧਾ ਮਨੇ॥ ਇੰਦੁ ਸਦ ਬੁਲਾਇ
ਮਾਰਾ ਜੇ ਮਭ ਖੇ ਖੋਨੇ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਛੜ ਫਿਰਾਇ
ਮਾਰਾ ਜੇ ਇੰਦੁ ਦੈ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇ ਮਾਜ
ਸਜਗਾ ਮਾਤੁ ਦਾ॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇ ਮਾਸ

ਭੇਪਉੜੀਆਫੇਰ੍ਹੂਨੀਆਇਆਜਿਨਇਹ

ਗਾਇਆ) ॥੫੫॥

॥

ਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਵਯੋ॥

ਸ੍ਰਾਵਗਸੁਪਸ

ਮੁਹਸਿਪਾਨਕੇਦੇਖਿਫਿਰਿਓਪਾਰਿਜੇਗਜਤੀ

ਕੇਸੁਰਸੁਗਾਰਦਨਸੁਪਸੁਪਾਦਿਕਸੀਤਸਮੁਹ

ਅਨੇਕਮਤੀਕੇਸਾਰੇਹੀਦੇਸਕੇਦੇਖਿਗਹਿਓ

ਮਤਕੋਉਨਦੇਖੀਅਤਪ੍ਰਾਨਪਤੀਕੇਸ੍ਰੀਭੁਗ

ਵਾਨਕੀਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਹੁਤੇਏਕਰਤੀਬਿਨੁਏਕਰ
 ਤੀਕੇ॥ ੧॥ ੨੧॥ ਮਾਤੇਮਤੰਗਜਰੇਜਰਸੀਰਿ
 ਅਨੂਪਉਤੰਗਸੁਰੰਗਸਵਾਰੇ॥ ਕੋਟਤੁਰੰਗਕੁ
 ਰੰਗਸੇਕੁਦਤਪੈਨਕੇਗਉਨਕਉਜਾਤਨਿਵਾ
 ਰੇ॥ ਭਾਰੀਭੁਜਾਨਕੇਭੂਪਭਣੀਬਿਧਿਨਿਆ
 ਵਤਸੀਸਨਜਾਤਬਿਚਾਰੇ॥ ਏਤੇਭੁਏਤੇਕਹਾ
 ਭਏਭੂਪਤਮੰਤਕੇਨਾਗਹੀਪਾਇਪਧਾਰੇ॥

॥२॥२२॥ ਜੀਤੁ ਫਿਰੈ ਸਬ ਦੇ ਸਾਦਿ ਸਾਨ ਕੇ ਬਾਜ
ਤਢੇ ਲੀ ਮੁਦੈ ਗਨ ਗਾਰੇ। ਗੀਤ ਤਰੂ। ਤਿਗਾਜਾ
ਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰੀ ਸਤਹੀ ਹੋ ਗਾਜ ਹਜਾਰੇ। ਭੂਤ ਭੂਤ
ਖਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ ਕਉ ਨ ਗਨੈ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚ
ਰੇ। ਸ੍ਰੀ ਪਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭੁਜੇ ਬਿਨ ਮੀਤ ਕਉ
ਮੀਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ॥ ੩॥੨੩॥ ਤੀਰਥ ਨਾਨ
ਦਇ ਮਾਦ ਮਦਾਨ ਸੁਸੀਜ ਮਨੇ ਮਮਨੇ ਕ ਬਿਸੇ

ਖੋਯਾ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਜਿ ਮੀਨ ਜਮਾਨ ਜ ੫੫

ਬਾਨ ਕੇ ਪੋਥੇ ਪਉਨ ਮਹਾਰਜ ਤੀਜ ਤਪਾਰ ਮਥੇ

ਸਾਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰ ਕੇ ਦੇਖੋ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਾਟਾਨ ਕੁਜੇ ਬਿ

ਨੁਕੂਪਾ ਤਿਏ ਕਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੋ ॥ ੪॥ ੨੪॥

ਸੁਧਿ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰਿਤ ਦੁਬਾਹ ਸੁਸਾਨਿ ਸਨਾਹ ਦੁਰ

ਜਾਨ ਦਲੈ ਗੋਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਕੁਰੇ ਮਨ ਮੇਕਰ ਪਰ

ਬਤ ਪੀਖ ਹਲੈ ਨਹ ਲੈ ਗੋ ਤੇਰਾ ਮਰੀਨ ਮਰੇਰ ਮ

ਵਾਸਨਮਾਂਤੇਮਤੀਗਨਮਾਨਮਲੇਗੇ॥ਸ੍ਰੀਪਤਸ੍ਰੀਭੁ
ਗਵਾਨਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨੁਤੀਮਾਰਾਜਗਨੁਨਿਦਾਨਚਲੇ
ਗੇ॥੫॥੨੫॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਪਾਰਬਰੂਬਰਿਮਾਰਬਿ
ਚਾਰਹਿਸਾਰਕੀਧਾਰਭਛਯਾ॥ਤੋਰਤਦੇਸਮਲਿ
ਦਮਵਾਸਨਮਾਂਤੇਗਾਨਕੇਮਾਨਮਲਯਾ॥ਗਾੜੇ
ਗੜਨਕੇਤੋੜਨਹਾਰਸੁਬਾਤਨਹੀਚਕਚਾਰਲਵ
ਯਾ॥ਸਾਹਿਬਸ੍ਰੀਸਰੁਕੇਸਿਰਨਾਇਕਜਾਚਿਕ

ਮਨੇ ਕਸੁ ਏ ਕਾ ਦਿਵੁ ਯਾ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥ ਦਾਨ ਵਦੇਵ ॥ ੫੬

ਫਨਿ ਦਨਿ ਸਾਚਰ ਭੂਤ ਭਾਵਿਖ ਭਵਾਨ ਜਪੇਗੇ ॥

ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲੇ ਮੇਥਲੇ ਮੇਪਲਹੀ ਪਲੇ ਮੇਸਭ

ਥਾਪਥਪੇਗੇ ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਦ ਜੇਤ ਪੁਨਪ ॥

ਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਥਪੇਗੇ ॥ ਸਾਧ ਸਮੁਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿ

ਰੈ ਜਗ ਮੋੜ ਸਭੈ ਮਵਲੋ ਕਚਪੇਗੇ ॥ ੭ ॥ ੨੭ ॥

ਮਾਨਵ ਇੰਦੁ ਗਾਜਾ ਇੰਦਨ ਰਾਧ ਪਜੇਨ ਤਿਲੋਕ

ਕੋਰਾਜ ਕਰੈ ਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਾਜਾ ਦਿਕ ਦਲ
ਅਨੇਕ ਸੁਆਮੀ ਬਰਸਾ ਜਬ ਰੈ ਰੋਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ
ਬਿਸਨ ਸਚੀ ਪਾਤਿ ਅੰਤ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈ ਰੋਗਾ ॥
ਜੇਨ ਰਸੀ ਪਾਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਹੈ ਪਗ ਤੇਨ ਰਫੇ ਰਨ ਦੇਹ
ਧਰੈ ਰੋਗਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੇ ਜੇ ਦੇ ਉਲੇ ਚਨ
ਮੁੰਦ ਕੇ ਬੈਠਿ ਰਹਿ ਚਿਬ ਕਾ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ ਚਿ
ਆਨਾ ਤਾਫਿ ਰਿਚਿ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਨ ਲੋਕ ਗਾਇ

52665

49

ਓਪਰਲੋਕਗਵਾਇਓ ਬਸੁਕੀਓਬਿਖਿ
ਆਨਜੇਬੇਠਕੋਮੇਸੇਹੀਮੇਸੇਜਬੇਸਬਿਤਾਇ
ਓਸਾਚੁਕਹੋਸੁਨਲੇਹੁਸਰੋਜਿਨਪ੍ਰੇਮੁਕੀਓ
ਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਓ॥ ੨੨੨॥ ਕਾਹੂਲੈ
ਪਾਹਨਪੂਜਧਰੇਸਿਰਕਾਹੂਲੈਲਿਗੁਗਾਵੇਲ
ਵਕਾਇਓਕਾਹੂਲਖਿਓਹਰਿਅਵਾਚੀਦਿਸ
ਮਹਿਕਾਹੁਪਛਾਹਿਕੇਸੀਸਨਿਵਾਇਓਕੇ

ਉਬਤਾਨਕੋਪੂਜਤਹੈਪਸੁਕੋਉਮਿਤਾਨਕਉਪੂਜਨ
ਪਾਇਓਕੂਰਾਕੀਮਾਉਰਤਿਓਸਭਹੀਜਗਾ
ਸੀਭਗਵਾਨਕੋਭੇਦੁਨਪਾਇਓ॥ ੧੦॥ ੩੦॥

ਕਬਿਤਾ॥ ਪੂਕਮਲਹਾਰੀਗਜਗਦਹਾਬਿਭੂਤ
ਧਾਰੀਗਿਦੂਮਾਮਸਾਨਬਾਸਕਾਰਿਓਈਕਰਤ
ਹੈਪਪਮਟਬਾਸੀਲਗੋਰੁਲਤਉਦਾਸੀਮਿ

ਗਤਰਵਰਸਦੀਵਮੇਨਸਾਧੇਈਮਰਤਹੈ॥ ਬਿ ੫੮
ਦਕੇਸਧਯਾਤਾਹਹੀਜਕੀਬਡਯਾਦੇਤਬੰਦਰ
ਸਦੀਵਪਾਇਨਾਰੇਹੀਫਿਰਤਹੈ॥ ਮੰਗਨਾਮ
ਧੀਨਕਾਮਕੋਧਮੇਪ੍ਰਬੀਨਏਕਾਰਿਅਨਕੇਬਿ
ਗੀਨਛੀਨਕੇਸੇਕੇਤਰਤਹੈ॥ ੧॥੭੧॥

